

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/319/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215208984
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4215208984.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej: Q. Y., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. XXXX/X, Q., o zaplatenie 43,16 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 28. apríla 2017 č.k. 6C/337/2015-73, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 43,16 eura s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 13. 12. 2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 71,80 eura, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom súde voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 43,16 eura titulom nezaplatenej ceny za dodávky elektrickej energie.

1.1. Za preukázaný mal skutkový stav, podľa ktorého žalobca a ZSE Energia a.s., dňa 13. 11. 2014 uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok. Na základe tejto zmluvy žalobcovi boli postúpené sumy fakturované faktúrami č. 710870562 (splatnosť dňa 23. 04. 2011) a faktúra č. 7120722304 so splatnosťou dňa 31.03.2011).

1.2. Po právnej stránke napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka (zákon číslo 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 5b zákona číslo 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

1.3. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetná zmluva, uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou, je zmluvou spotrebiteľskou a preto v danej veci aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia o premlčaní podľa Občianskeho zákonníka. Ďalej dôvodil tým, že žalovaná nevzniesla námietku premlčania, avšak súd prvej inštancie dospel k záveru o nevyhnutnosti aplikovania ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. Konštatoval, že podľa predloženej prílohy (čl. 16) zmluvy o postúpení pohľadávok, splatnosť faktúr bola dňom 23. 04. 2011 a 31. 03. 2011, čo znamená, že deň nasledujúci po dni splatnosti, dodávateľ sa mohol na súde domáhať zaplatenia súm fakturovaných vyše uvedenými faktúrami, teda dňa 24. 04. 2011 a 01. 04. 2011. Týmito dňami začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva na zaplatenie sporného dlhu. Žaloba na súd bola podaná dňa 11. 05. 2015, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty. Na základe tejto skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že sporné právo je premlčané, preto ho žalobcovi priznať nemohol a žalobu v celom rozsahu zamietol.

1.4. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), ale pretože v konaní úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli, tak jej ich náhradu nepriznal.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol odvolaním žalobca namietajúc, že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nestotožnil sa s tvrdením súdu prvej inštancie o spotrebiteľskej zmluve, nakoľko žalovaná uzavrela zmluvu o združenej dodávke elektriky ako fyzická osoba oprávnená na podnikanie - živnostník a teda nie ako spotrebiteľ, čo vyplýva aj z označenia žalovanej v zmluve. V danej veci preto ide o záväzkový vzťah uzavretý medzi podnikateľskými subjektmi. Vzhľadom na túto skutočnosť nie sú naplnené ani predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa, preto bolo vylúčené, aby súd prihliadal na premlčanie ex offo.

2.1. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovel, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalobcu podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, súc viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 385 ods. 1 CSP, dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené a dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobe žalobcu vyhovel, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

5. Predmetom konania v danej veci bola žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal zaplata sumy 43,16 eura z titulu nezaplatennej ceny za dodávku elektrickej energie, ďalej sumy 71,80 eura ako vyčísleného kapitalizovaného úroku z omeškania za oneskorenú úhradu faktúr. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu zamietol, vyhodnotiac predmetnú zmluvu o združenej dodávke elektriny za spotrebiteľskú zmluvu. Na základe spotrebiteľského charakteru vzťahu medzi stranami sporu, aplikujúc ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa (250/2007 Z.z. v znení neskorších predpisov), zamietol nárok žalobcu uplatnený žalobou ako premlčaný, keď vyhodnotil začiatok plynutia premlčacej lehoty dňom nasledujúcim po splatnosti faktúr, t.j. dňom 24. 04. 2011 a 01. 04. 2011. Žalobca si uplatnil nárok na súde až dňa 11. 05. 2015, jeho nárok je premlčaný.

5.1. S rozsudkom súdu prvej inštancie sa nestotožnil žalobca, ktorý v podanom odvolaní namietal nesprávne právne posúdenie veci s tým, že predmetná zmluva nemôže byť zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzatvorená so žalovanou, ako podnikateľským subjektom, ktorý je v zmluve označený identifikačným číslom organizácie. Žalovaná nenamietala skutočnosť, že zmluvu uzavrela ako podnikateľka.

6. Podľa § 388 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Po preskúmaní spisového materiálu, rozsudku súdu prvej inštancie, odvolania žalobcu, ako aj konania, ktoré predchádzalo rozhodnutiu, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v danej veci vykonal dostatočné a úplné dokazovanie, nesprávne však vyhodnotil zmluvu o združenej dodávke elektriny, ako zmluvu spotrebiteľskú a následne nesprávne právne posúdil daný vzťah medzi stranami sporu. Zároveň nesprávne na danú vec aplikoval ustanovenie § 5b Zákona o ochrane spotrebiteľa.

8. Odvolací súd nariadil odvolacie pojednávanie za účelom zopakovania dokazovania, a to predovšetkým zmluvou o združenej dodávke elektriny (č.l. 4 spisu), všeobecnými obchodnými podmienkami (č.l. 7 spisu), faktúrami číslo 7120722304 splatnou dňa 24. 03. 2011 a číslo 7101870562 splatnou dňa 16. 05. 2011 (č.l. 10 spisu), zmluvou o postúpení pohľadávok (č.l. 12 až 17 spisu), výpisu zo živnostenského registra.

8.1. Odvolacieho pojednávania sa zúčastnil iba právny zástupca žalobcu. Žalovaná predvolanie na pojednávanie v odbernej lehote v mieste evidovaného trvalého bydliska prevzala, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, z ktorého dôvodu odvolací súd pojednával v jej neprítomnosti.

8.2. Právny zástupca žalobcu na odvolacom pojednávaní zotrval na svojich vyjadreniach a dôvodoch odvolania. Poukázal na skutočnosť, že v danej veci bola uzavretá zmluva o združenej dodávke elektriny so žalovanou ako s podnikateľským subjektom, preto nemôže mať zmluva charakter spotrebiteľskej zmluvy. Žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania na súde prvej inštancie a na odvolacom konaní.

9. Po zopakovaní dokazovania na odvolacom pojednávaní, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s tvrdením žalobcu, že predmetná zmluva nenapĺňa znaky spotrebiteľskej zmluvy. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. V prejednávanej veci je nesporné, že žalovaná uzavrela dňa 02. 02. 2010 zmluvu o združenej dodávke elektriny, v ktorej bola označená ako odberateľ s uvedením IČO: 44910835, DIČ: 1032246556 a IČ DPH: SK1032246556 s odberným miestom: T., Q. Z výpisu zo živnostenského registra číslo 410-22257 je zrejmé, že žalovaná mala oprávnenie podnikateľ v poskytovaní služieb rýchleho občerstvenia v spojení s predajom na priamu konzumáciu a predajom konečnému spotrebiteľovi, so vznikom oprávnenia dňa 15. 08. 2009 do zániku oprávnenia dňa 31. 08. 2011 na adrese Q., T. X a T. 8, ktorá prevádzka bola zrušená dňom 22. 08. 2011. Žalovanej bolo pridelené identifikačné číslo organizácie XXXXXXXX a pod týmto IČO uzavrela i predmetnú zmluvu o združenej dodávke elektriny s odberným miestom T. 8, Q..

10.1. Vyššie uvedené skutočnosti jednoznačne odôvodňujú záver, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy nekonala ako fyzická osoba, ale zmluvu uzatvárala ako fyzická osoba, podnikateľ, v rámci svojej obchodnej činnosti. Z uvedeného dôvodu preto záver súdu prvej inštancie o spotrebiteľskom charaktere predmetnej zmluvy nie je správny. Za situácie, že žalovaná uzatvárala zmluvu ako podnikateľka (táto skutočnosť v konaní nebola rozporovaná), je vylúčená aplikácia ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a následne i ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa.

11. Na základe vyššie uvedeného záveru odvolacieho súdu, odvolací súd vyzval strany sporu, aby sa podľa § 382 CSP vyjadrili k novej aplikácii zákona číslo 656/2004 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov, o plnení zo zmluvy.

11.1. Žalobca v písomnom podaní vyslovil súhlas s aplikáciou tohto zákona.

11.2. Žalovaná sa k výzve súdu nevyjadrila.

12. V prejednávanej veci je nesporné, že dňa 02. 02. 2010 bola medzi dodávateľom ZSE Energia, a.s. a odberateľom: Q. Y., Q. XXXX Q., zapísanou v ŽR, ObU Obvodný úrad Komárno číslo ŽR 410-22257, IČO: 44910835, DIČ: 1032246556, IČ DPH: SK 1032246556 uzavretá zmluva o združenej dodávke elektriny podľa zákona číslo 656/2004 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov. Súčasťou zmluvy boli všeobecné podmienky dodávateľa a cenník dodávky elektriny pre domácnosť. Podľa bodu 3.2. všeobecných podmienok sa žalovaná ako odberateľka zaviazala odoberať elektrinu, riadiť sa podmienkami dohodnutej sadzby a riadne a včas zaplatiť dodávateľovi za dodávku elektriny. V konaní nebolo sporné, že žalovaná elektrinu od dodávateľa odoberala. Dodávateľ vyúčtoval spotrebu elektriny faktúrami číslo 7120722304 za obdobie od 01. 03. 2011 do 31. 03. 2011 celkom v sume 143,21 eura so splatnosťou dňa 24. 03. 2011 a faktúrou číslo 7101870562 za obdobie od 01. 01. 2011 do 23. 04. 2011 celkom sumu 71,95 eura, splatnej dňa 16. 05. 2011, z ktorej čiastky žalovaná uhradila dňa 12. 12. 2014 sumu 172 eur. K úhrade zostala neuhradená čiastka vo výške 43,16 eura, ktorá je predmetom žaloby. Odvolací súd, vzhľadom na dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie, pasivitu žalovanej, ktorá sa v danej veci nevyjadrovala, nárok žalobcu sporný nebol, preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 43,16 eura od žalovanej.

12.1. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná neuhradila riadne a včas cenu za dodanú elektrinu podľa vyúčtovanej sumy a v lehote splatnosti, dostala sa do omeškania s jej úhradou. Žalovaná vyúčtovanú dodávku energie faktúrami splatnými dňa 24. 03. 2011 (v sume 143,21 eura) a 16. 05. 2011 (v sume 71,95 eura), zaplatila čiastočne v sume 172 eur dňa 12. 12. 2014, v dôsledku čoho sa dostala do omeškania a žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 143,21 eura od 25. 03. 2011 do 12. 12. 2014 v sume 47,99 eura a vo výške 9,25% ročne zo sumy 71,95 eura od 17. 05. 2011 do 12. 12. 2014 v sume 23,81 eura, spolu 71,80 eura. Zároveň si uplatnil i úrok z omeškania z doteraz neuhradenej sumy vo výške 43,16 eura a to od 13. 12. 2014 do zaplatenia vo výške 9,25% ročne. Predmetný úrok z omeškania si uplatnil podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

13. Odvolací súd po preskúmaní nároku žalobcu priznal žalobcovi i úrok z omeškania z dlžnej sumy a vyčíslený (kapitalizovaný) úrok z omeškania z oneskorene uhradených faktúr. Je nesporné, že žalovaná sa dostala sa zo zaplatením ceny dodanej energie dostala do omeškania, keď faktúry splatné dňa 24. 03. 2011 a 16. 05. 2011 čiastočne zaplatila dňa 12. 12. 2014. Za uvedené obdobie omeškania (od splatnosti jednotlivých faktúr do zaplatenia) nesporne prináleží žalobcovi úrok z omeškania.

13.1. Nárok na úrok z omeškania vznikol žalobcovi podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení (ods. 1 tohto ustanovenia). Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákon povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

13.2. Vykonávacím predpisom je Nariadenie Vlády Slovenskej republiky, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka číslo 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie“), účinný k prvému dňu omeškania, t.j. k 25. 03. 2011. Podľa § 3 tohto Nariadenia výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu omeškania žalovanej so splácaním dlhu, t.j. ku dňu 25. 03. 2011 bola vo výške 1,25%, zvýšenie o 8 percentuálnych bodov podľa § 3 Nariadenia, predstavuje zákonnú výšku úroku z omeškania 9,25% ročne. Z tohto dôvodu odvolací súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne z dlžnej priznanej sumy 43,16 eura od 13. 12. 2014 do zaplatenia.

14. Žalobca si zároveň uplatnil nárok na úrok z omeškania z oneskorene uhradených faktúr, ktoré žalovaná čiastočne uhradila až dňa 12. 12. 2014 napriek tomu, že faktúra znejúca na sumu 143,21 eura bola splatná dňa 24. 03. 2011 a faktúra na sumu 71,95 eura bola splatná dňa 16. 05. 2011. Žalobca si vyčíslił úrok z omeškania za obdobie od 25. 03. 2011 do 12. 12. 2014 zo sumy 143,21 eura vo výške 9% ročne v sume 47,99 eura, a zo sumy 71,95 eura od 17. 05. 2011 do 12. 12. 2014 vo výške 9,25% ročne v sume 23,81 eura. Keďže žalobcom uplatnený úrok z omeškania aj v tejto časti bol vyčíslený správne a v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia, odvolací súd priznal žalobcovi aj tento nárok a žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 71,80 eura.

15. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací podľa ustanovení § 396 ods. 2 v spojení s ustanovením § 255 ods. 2 CSP. Vzhľadom k zmene napadnutého rozsudku, žalobca bol v plnom rozsahu úspešným v celom konaní, t.j. na súde prvej inštancie, aj na odvolacom súde. Z tohto dôvodu mu vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v konaní pred súdom prvej inštancie, aj v odvolacom konaní. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 1 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov v senáte 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).